

Disse tiltag skal medvirke til, at den internationale narkotikakriminalitet så vidt muligt går Danmark forbi.

I arbejdet med at bekæmpe narkokriminalitet bør politiet i højere grad end hidtil benytte adkomsten til at inddrage bevillinger, hvis det konstateres, at restaurationsejere tolererer salg af euforiserende stoffer på deres forretningsområder.

Politiet bør ligeledes, i videre udstrækning end tilfældet er i dag, være opmærksom på muligheden for at anvende dusører til borgere, som bidrager væsentligt med oplysninger, der fremmer efterforskningsarbejdet i grove narkosager.

Ad 4

Ud over dansk aktiv deltagelse i det eksisterende Interpol- og Europolsamarbejde skal der indgås aftaler med vore naboer mod øst i kampen mod narkobaronerne. Der er på grund af de nye udfordringer fra de åbne grænser i EU brug for nye initiativer, herunder et samarbejde der omfatter faglig og administrativ bistand til disse lande, bl.a. til udarbejdelse og gennemførelse af national lovgivning, personaleuddannelse og forskning. Det er af stor vigtighed, at der også indgås en aftale om informationsudveksling.

I en række lande rundt omkring i verden, hvor narkohandelen især flourerer, er nordiske politifolk på skift udstationeret. De leverer vigtige informationer til politiet i de nordiske lande. Dette samarbejde har været af særlig stor betydning i forbindelse med afdekning af narkoruterne fra Thailand til København. Dette nordiske politisamarbejde skal forstærkes og udbygges.

Det er nødvendigt med en vurdering af effekten af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, så der kan tages stilling til en evt. justering af loven. Det er vigtigt, at politiet som led i bekæmpelsen af den internationale narkohandel gives de bedste muligheder for efterforskning på tværs af landegrænserne. Der skal i større grad politisk fokuseres på de lande, der ikke samarbejder i udvekslingen af oplysninger.

Ad 5

Danske fængsler bør være stoffri, og det bør være grund til enrumsanbringelse, hvis indsatte er i besiddelse af euforiserende stoffer i fængslerne. Et første skridt i bestræbelserne på helt at fjerne euforiserende stoffer fra fængslerne skal være flere stoffri fængselsafdelinger til anbringelse af fængslede narkomaner, der ønsker at samarbejde om behandling.

Ad 6

Narkomaner på afvænnings skal have bedre muligheder for at klare sig selv både socialt og økonomisk, så de ikke føler sig umyndiggjorte i bistandssystemet, og samtidig skal de aktiveres. En forudsætning for, at dette kan lykkes, er, at narkomanerne flyttes væk fra det miljø, de kommer fra, og dermed væk fra deres kontakter til narkomiljøet.

Til dette formål skal der inden for de eksisterende økonomiske rammer forlods afsættes en vis pulje af de offentlige midler, der gives til beskæftigelsesfremmende og boligmæssige formål.

Ad 7

Metadonuddeling skal kun kunne ske på lægeligt ansvar og med fuld kontrol både ved indtagelsen samt i behandlingsforløbet. Ved at kontrollere, at metadonen indtages ved udleveringen, forebygges, at narkomanerne sælger deres ration for i stedet at købe andre euforiserende stoffer og på denne måde holder narkobagmændenes forretninger i gang.

For at undgå et sideløbende forbrug af hårde stoffer under metadonbehandlingen er det vigtigt, at der føres kontrol med narkomanerne også under behandlingsforløbet.

Der bør lægges afgørende vægt på, at metadonbehandling følges op af både egentlig lægelig behandling og sociale foranstaltninger enten i privat eller offentligt regi, ellers bliver behandlingen ofte blot en sovepude for narkomaner, som ikke kommer videre på deres vej mod en narkofri hverdag.

Som lovgivningen er i dag, er det amtsrådet, i København og Frederiksberg kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om, hvorvidt den pågældende amtskommune vil benytte sig af muligheden for at tilbageholde misbrugere, som på kontrakt er indgået i behandling. I de private institutioner er det institutionslederen, der træffer denne beslutning. Forslagsstillerne ønsker, at det pålægges de offentlige og private behandlingsinstitutioner at tilbyde narkomaner en behandling, der som hovedregel indebærer tilbageholdelse, hvis vedkommende undervejs ikke ønsker at fuldføre behandlingen.

Ad 8

I erkendelse af den store belastning, det er at være pårørende til narkomaner, skal amter og kommuner derfor tilskynde til dannelse af selvhjælpsgrupper, hvor pårørende til narkomaner har mulighed for at mødes og dele erfaringer, problemer og følelser. I sidste ende vil sådanne netværk også komme narkomanerne til gode.